

[Stegger Nielsen.]

der er kun Tale om en mere rationel Ordning og saa tillige dette, at de af mig nævnte Beløb bliver pensionsgivende.

Der vil, som den højtærede Minister oplyste, blive foretaget en Nedsættelse af Ydelserne til Befordrings- og Konfirmandstuegodtgørelse, Ydelser, der blev fastsat i 1919, og som der derfor kan være en vis Rimelighed i at nedsætte. Jeg vil dog udtale Haabet om, at man gaar skønsomt frem i saa Henseende.

Der er adskilligt i disse to Lovforslag, som mit Parti kunde have ønsket noget anderledes, men det skal jeg, som sagt, under de forhaandenværende Omstændigheder ikke rejse nogen Debat om. Maa jeg dog lige sige, at vedrørende Lovforslaget om Folkekirkens Lønningsvæsen i København og Frederiksberg ser jeg ikke ganske klart Betimeligheden af den Bestemmelse, der omfatter en Del af Graverstillingerne og gaar ud paa, at de nu skal bevares som Tjenestemandstillinger, medens 1927-Loven bestemte, at de alle skulde være honorarlønnede Stillinger.

I al Almindelighed vil jeg sige om vore Præstelønningslove, at det forekommer mig, man maa indrømme, at denne Stand — jeg ved ikke, om man uden videre kan kalde den en Tjenestemandsstand — ikke under Hensyn til sin Uddannelse er saadan særlig højt placeret paa Lønningsniveauet, det synes jeg ikke, men disse Forslag byder dog efter min Mening paa adskillige Punkter paa iøjnefaldende Fordele. De byder paa en noget jævner Stigning end hidtil, og de byder paa en beskeden, men dog bedre Lønning af de ældre Præster. De byder endelig paa en Gennemgangsklasse, § 5-Klassen, den nye 3die Klasse, der begynder med samme Begyndelsesløn som den nye 2den Klasse, og som man altsaa tænker sig som en Gennemgangsklasse, rummende kun forholdsvis smaa Embeder i mindre Sogne. Denne Klasse har faaet sine Kaar forbedret under Behandlingen i det andet høje Ting, idet Grundlønnen er hævet med 240 Kr. i Forhold til det oprindeligt foreslaaede.

Princippet i disse Forslag er det samme, som ogsaa er gjort gældende i Tjenestemandsløven, at de ældre faar den største Fordel af Reformen, de yngre mindre Fordele. Jeg hører til dem, der ikke uden videre paa Forhaand vil skrive under paa, at dette Princip er det absolut rigtige; de yngre Tjenestemænd kan have store Vanskeligheder, som nok kan give en sine Tvivl om, hvorvidt dette Princip er rigtigt. Men som de politiske Forhold nu en Gang ligger, vil

jeg slutte med at sige, at det, der her opnaas, er nu en Gang et Kompromis mellem de forskellige Partier, og de forskellige Partier har saa godt som enstemmigt samlet sig om det i Rigsdagens andet høje Ting. Det er Love, der økonomisk vil komme til at hvile i sig selv, det er Love, der følger Tendensen i de øvrige Tjenestemandsløve, og jeg vil mene, at som Forholdene ligger, gør man rigtigt i ikke alene fra de forskellige Partiers Synspunkt, men ogsaa, og ikke mindst, for Præstestandens og Kirkens egen Skyld, nu at gennemføre denne Revision paa Præstelønningsernes Omraade i Fortsættelse af Revisionen af de andre Tjenestemandsløve. Jeg vil mene, at disse Lovforslag, der har faaet Tilslutning fra Danmarks Præsteforening, ogsaa — efter de Ønsker, Menighedsraadernes Landsforening har fremsat — vil møde Forstaaelse her, og jeg skal derfor under de foreliggende Omstændigheder indskrænke mig til disse Bemærkninger og paa mit Partis Vegne udtale, at vi vil medvirke til en velvillig Behandling og til hurtig Fremme af disse Forslag.

H. P. Johansen: Naar der her paa Rigsdagen er Tale om Lønningslove, kommer man i Regelen til at tænke paa Merudgifter for Statskassen, men efter hvad vi nu hører, er der ikke Tale om noget saadant med de to Lønningslovforslag, der foreligger til Behandling. Ganske vist staar der i de Bemærkninger, der var knyttet til Hovedforslaget, da det blev fremsat i Folketinget, at den øjeblikkelige Merudgift vilde blive 260 000 Kr. aarlig, og at, naar Lovene blev fuldt gennemført, vilde de kræve en Merudgift paa 70 000 Kr. aarlig, men det tilføjes umiddelbart derefter, at denne Merudgift dækkes ved en Nedsættelse af andre Udgiftsposter, nemlig ved en Nedsættelse af den Godtgørelse, som Præsterne oppebærer for Kørsel og Konfirmandstue. Saa vidt jeg kan se, er Forslagene ikke blevet dyrere i den Affattelse, Folketinget har givet dem; jeg skønner, at Forslagene snarere er blevet en lille Smule billigere. De Forslag, der er til Behandling, hviler altsaa, som det allerede er blevet sagt, i sig selv, de stiller ikke nye Krav til Skatteyderne, men betegner nærmest en Regulering af Lønningerne for de Tjenestemænd, der her er Tale om. Derfor har jeg ligesom den ærede første Taler den Tro, at de to Lovforslag meget hurtigt kan gennemføres, og gennemføres uden Udvalg, altsaa i denne Samling.

Naar Talen er om de finansielle Virkninger af de foreslaaede Love, kan der maaske være nogen Grund til at minde om, hvad